

Bevrijding van Vlissingen, 1 november 1944.

Mijn ouders woonden van 1942 tot en met 1957, in de Badhuisstraat op nr. 21b. Zij woonden op de bovenverdieping. Het huis lag tijdens de bevrijding van Vlissingen, precies in de vuurlinie. Toen op 1 november de artilleriebombardementen begonnen vanaf de Boulevard, vlogen de kogels door de slaapkamer en raakten daarbij het ledikantje, waarin mijn broer van 14 maanden lag te slapen en gingen door de piano, die in de voorkamer stond.

Mijn ouders vluchtten samen met mijn broer, mijn grootouders en vrienden, die aan mijn ouders om onderdak hadden gevraagd, zij woonden op 'Boulevard Banckert', naar de kelder onder ons huis. Terwijl zij daar schuilden, hoorden zij het gevecht tussen de geallieerden en de Duitse soldaten, die zich op het terrein van scheepswerf 'De Schelde' aan de Walstraat hadden verschanst. De Duitse soldaten zaten in de kranen van de Werf en schoten op alles wat bewoog. Na 24 uur van spanning hoorden mijn ouders gestommel en geroep. Er kwamen soldaten ons huis binnen. De geallieerden hadden zich een weg weten te banen door de muren van de kelders open te breken. De kelderdeur vloog open en er kwam een soldaat binnen. Hij droeg een helm met een net erover. Hij zag de groep mensen met de baby, die op een plank lag. Mijn moeder was bang, maar mijn opa zei, het is goed, dit is een Engelse soldaat, zij zijn gekomen om ons te bevrijden. Mijn vader en moeder gingen voor mijn broer staan, maar de soldaat duwde ze weg en pakte het kind en riep "meekomen". Hij rende naar boven met de baby in zijn armen, met gevaar voor eigen leven om het kind te redden holde hij door de Badhuisstraat, het Betje Wolfplein over, deze oversteek werd later 'Hell Fire Corner' genoemd vanwege het afweergeschut, dat bij Boulevard Banckert stond en de sluipschutters, die in de kranen zaten, de Walstraat in, met mijn vader en moeder vlak achter hem. Halverwege de Walstraat stonden er mensen op de stoep voor hun huis, het was slager 'De Badts' met zijn vrouw. Onder hun huis was een grote schuilkelder, zij zeiden, kom gauw binnen en hier kregen mijn ouders, broer en grootouders een veilig onderkomen.

Mijn familie is gered door een soldaat van het 'Britse leger'. De bevrijding van Walcheren startte op 1 november 1944 om 04.45 uur door de geallieerden met artillerie bombardementen op Vlissingen. Een uur later volgde de eerste aanvalsgolf op de glooiing van de dijk onderaan de 'Oranjemolen'. Een tweede landingseenheid rukten oostelijk op en bezetten het terrein van 'De Schelde' op het Eiland. Omdat er veel sluipschutters zaten verliep de inname van de rest van de stad langzaam. Straat voor straat werd veroverd door de geallieerde troepen op de Duitsers. Aan het einde van de volgende dag op 2 november waren er nog twee verzetshaarden over, 'Hotel Britannia' en het havengebied.

Op 3 november bestormden de Schotten van het 7/9de bataljon 'Royal Scots' het hotel. In een kelderbunker vonden ze de Duitse vestingcommandant 'Oberts Reinhardt' met zijn staf. Zij namen hem gevangen. Vlissingen was in geallieerde handen.

De slag om de 'Schelde' duurde 5 weken. Er vielen aan geallieerde zijde 12.873 doden.

Paula Broekman-Visser